

и толерирани и на тази основа вторично да се оправдават и налагат в ролята и качеството си на „истинни“.

Следователно тук има своеобразно възходящо ситуиране на привидността, илюзията, контекстуалната алюзия, аберацията и т. н. Паралелно с този дискретен процес протича и низходящото поставяне на истината, на адекватния семантичен „диференциал“, рефлетиращ във и чрез себе си по-цялостно и адекватно реалното състояние и дистанциите в субектите и обект-предметите на предразсъдъчната инвенционалност.

Възможно е и обратното. Не е изключено присъствието на „верни образи“ в „списъчния състав“ на предразсъдъците, но тяхната семантично-функционална определеност да не е локализирана адекватно и „по заслуги“. Дори би могло да съществува ситуация, при която определени етнични предразсъдъци (които в общата и константна по принцип за едно по-умерено социално-историческо време структура заемат по-горно или по-долно място) в резултат на продължително (или инцидентно) преструктуриране на ситуацията и на „посланията“ ѝ към субекта (както и на неговите към променената или изменящата се ситуация) да променят статусната си ролево-функционална (смислово осъждаща или смислово оправдаваща) дефинитивност. Тоест да присъства известен инструментализъм, да се извършват рокади при съотношението и манипулирането със и чрез истината и привидността в общата тъкан и в редоположеността или йерархизацията на етничните предразсъдъци.

Демонстрираните тук три групи етнични предразсъдъци не са единствените, нито са безостатъчни и самозадоволяващи се. Те могат да преливат едни в други, да се проявяват „под вънкашност чужда и с име ново“, да се усложняват и семплифицират и така да комплицират не само познаването на тяхната „истинска тайна“, но и регулирането на съответни поведенчески актове у потърпевшите или у извършителите на конкретни (провокирани от етничните предразсъдъци) простъпки и дела.

Така например фаворизираните или фаворизиращите етнични предразсъдъци могат да крият в недрата си действително неоспорими истини за своя субект и за предмета на оценяване. И същевременно тези истини да са дадени в един силно хипертрофиран, без-